Lilled liigutasid päid, tõstes neid lehtede varjust üles ja otsides oma säravate õienäokestega valgust. Lehed sirutasid omi rulluvaid kleidikesi puhtatena ja läikivatena. Nende janused juured olid imenud mullast juua. Taimed hingasid lehtedega sügavalt puhast õhku. Juure jalakesed otsisid mullas siblides toitu. Mõned avasid väikese üle öö sündinud õrna rohelise lehekese, hällitades teda oma varrel.

Võililled raputasid hõbevalgeks pleekinud päid ja tuul kandis juuksetutikesi lendlema, jättes särama võililledе paljaid lagipäid. Mõni lill saatis tuuleteenri abil oma valminud tillukesi seemnelapsukesi kaugele lennureisule otsima uut kodu kasvamiseks. Lapsed tõusid rõõmsalt ja uudishimuliselt lendu, igatsedes näha tervet maailma. Vallatult liuglesid nad ühest kohast teise, peatudes vahel hetkeks mõnel rohuliblel, kust tuul neid jälle endaga lendu viis. Paljud neist ei jõudnud kunagi unistatud sihile, vaid hukkusid lennus. Teised õnnelikud, leides mullas sooja pesa, jäid sinna uinuma, hoides hoolega alles ema kaasa-antud teemoona. Jäid niiviisi suikuma ja ootama, millal kevadepäike neid kutsub ärkama õitsevale elule.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 71